

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 64.064/1/V
van 6 september 2018

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de zorg en ondersteuning voor personen met een niet-aangeboren hersenletsel of tetraplegie ten gevolge van een hoge dwarslaesie met de hoogste zorg- en ondersteuningsnood’

Op 24 juli 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 7 september 2018,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de zorg en ondersteuning voor personen met een niet-aangeboren hersenletsel of tetraplegie ten gevolge van een hoge dwarslaesie met de hoogste zorg- en ondersteuningsnood’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 28 augustus 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Bruno SEUTIN en Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Geert DE BLEECKERE, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 september 2018.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt ertoe in een regeling te voorzien waarbij aan personen met een niet-aangeboren hersenletsel of tetraplegie ten gevolge van een hoge dwarslaesie met hoogste zorg- en ondersteuningsnood, de nodige zorg en ondersteuning kan worden geboden in afwachting van de toekenning van een persoonsvolgend budget.

RECHTSGROND

3. Voor het ontworpen besluit kan in de eerste plaats rechtsgrond worden gevonden in de bepalingen die worden vermeld in het eerste lid van de aanhef.

In zoverre dat in artikel 7 van het ontwerp aan het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap een bijkomende taak wordt toegekend om te bemiddelen wanneer de aanvrager moeilijkheden ervaart bij het vinden van een vergunde zorgaanbieder, kan hiervoor rechtsgrond worden gevonden in artikel 7, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap’.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. De aanhef dient in overeenstemming te worden gebracht met wat hiervoor is opgemerkt over de rechtsgrond van het ontworpen besluit.

Artikel 6

5. In artikel 6, § 2, van het ontwerp wordt bepaald dat de bedoelde ondersteuning “vanaf 2018 voor 30 personen” kan worden gesubsidieerd en dat de minister dit aantal kan aanpassen.

Het is niet duidelijk waarom de voorgestelde ondersteuning is beperkt tot de eerste dertig personen die een aanvraag indienen en waarom de voorziene middelen indien er meer dan dertig personen een aanvraag indienen, bijvoorbeeld niet pondspondsgewijs worden verdeeld over alle aanvragers. Gelet op het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie, is de voorziene beperking slechts toelaatbaar voor zover daarvoor een afdoende verantwoording bestaat.

6. Aangezien het besluit in werking treedt op 1 oktober 2018 is de vermelding “vanaf 2018” overbodig en mogelijks verwarrend bij latere aanpassingen van het aantal. De woorden “vanaf 2018” kunnen dan ook beter worden weggelaten.

Artikel 7

7. Luidens artikel 7, vijfde lid, van het ontwerp vervallen de beslissingen vermeld in artikel 4, § 3, 2°, en in artikel 6, § 2, laatste lid, als aan de betrokken persoon met een handicap een budget ter beschikking wordt gesteld. Deze bepaling heeft tot doel de aanspraak op ‘zeven dagen op zeven dagen woonondersteuning’ en de subsidiëring van de zorgaanbieder die deze ondersteuning biedt, te beëindigen wanneer het persoonsvolgend budget ter beschikking wordt gesteld.

Deze bepaling is overbodig aangezien artikel 8, eerste lid, van het ontwerp een meer gedetailleerde regeling voor de beëindiging van de subsidiëring omvat.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME